

L'últim estiu

Títol original: *L'été dernier* **Direcció i guió:** Catherine Breillat **País:** França
Durada: 104 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Léa Drucker, Olivier Rabourdin, Samuel Kircher **Música:** Kim Gordon **Fotografia:** Jeanne Lapoirie
Distribuïdora: Adso Films **Estrena a Espanya:** 24/05/2024
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en català

SINOPSI

Una advocada brillant, casada i amb filles, entaula gradualment una relació apassionada amb el fill d'un matrimoni anterior del seu marit. Aquesta relació posarà en perill tant la seva carrera professional com la seva vida familiar. (gencat.cat)

CRÍTICA

26/05/2023 - CANES 2023: Catherine Breillat se submergeix amb calma i mestratge en el vertigen, les mentides, les contradiccions i les manipulacions d'un incendiari amor prohibit

"L'últim que necessitem és començar de nou. El que hem de fer és actuar com si no hagués passat res. Em vaig deixar portar." Després de 10 anys absent, **Catherine Breillat** torna a la competició a la 76a edició del **Festival de Canes** amb **L'últim estiu**, un llargmetratge amb el qual ha desafiat les expectatives basades en la seva reputació de cineasta sulfurosa. És cert que la seva nova obra aborda el tema polèmic del romanç entre una madrastra i el seu fillastre, fet que suposa una inversió quant a la tendència dels debats actuals sobre la qüestió del consentiment i l'abús de menors, però la cineasta no es mou en absolut en el registre de l'escàndol, sinó que opta per una immersió gairebé pacífica, lluminosa i molt detallada en la mecànica sovint contradictòria del desig, amb les conseqüències que això comporta per a l'expressió de la veritat i de la mentida. Es tracta d'una immersió en un entorn familiar, en el cor de la casa d'una família com en una illa deserta, esculpida amb un estil molt controlat, minuciós, gairebé depurat, que ofereix un gran paper a l'excel·lent **Léa Drucker** (que ahora constitueix el pol oposat del personatge que la va portar a la fama internacional a *Custòdia compartida*).

"Veig nens amb problemes cada dia" - "No sóc un nen" - "Això està per veure". Com a advocada especialitzada en casos d'abusos a menors, l'Anne ho sap tot sobre el consentiment i com fer que una víctima sembli una puta. Però ella mateixa està a punt de travessar el mirall, a la cruïlla de dues opcions possibles, en la seva vida personal, quan el Théo (**Samuel Kircher**), el seu fillastre de 17 anys en plena crisi adolescent, s'instal·la a la casa familiar que ella comparteix amb el seu marit Pierre (**Olivier Rabourdin**) i les seves dues filles bessones adoptades. De mica en mica, l'atracció d'aquest cos jove i les agitacions inconscients de la joventut infonen una temptació vertiginosa...

L'últim estiu, que constitueix una adaptació lliure de la pel·lícula danesa *Reina de corazones* de **May el-Toukhy**, explora metòdicament la fina i addictiva frontera del plaer, el ballet de l'acostament lúdic a la seducció, l'impuls d'alliberar-se del pes de la vida conjugal, el "deixar-se portar" carnal i el vals de dubtes que el segueix, el conflicte entre intel·lecte i desig, entre lleialtat i traïció. Qui és l'intrús? Qui manipula qui? Qui diu la veritat i qui menteix, i qui es menteix a si mateix? Navegant pels matisos i contrastos amb notable delicadesa, Catherine Breillat pinta un retrat de dona alhora sensorial i clínic, ambientat en la llum del sol esculpida per la fotografia de **Jeanne Lapoirie**. Una representació de la paradoxal complexitat de la senzillesa teixida en un hàbil embull del que no s'ha dit i del que s'ha actuat que és de tot menys políticament correcta, però que eludeix hàbilment el biaix frontal en favor de la lliure interpretació del públic.

Fabien Lemercier – cineuropa.org